

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 236/2019
20.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Снежане Милетић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу 2К бр.335/17 од 17.04.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.402/18 од 25.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 20. марта 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Снежане Милетић, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Алексинцу 2К бр.335/17 од 17.04.2018. године и Вишег суда у Нишу Кж1 бр.402/18 од 25.12.2018. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку, према окривљеном АА, са личним подацима као у списима предмета,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

да је дана 13.07.2014. године, око 21,45 часова у ..., општина Сокобања на деоници општинског пута број 12, у близини породичне куће ББ из ..., општина ..., у стању урачунљивости, као учесник у јавном саобраћају, управљао радном машином – комбајном марке „...“ нерегистровано за јавни саобраћај, противно одредбама члана 111. став 2. тачка 3) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, с обзиром да у условима ноћне вожње и смањене видљивости није имао укључено жуто ротационо или трепћуће светло, иако је био свестан да тиме може угрозити безбедност јавног саобраћаја и довести у опасност живот и тело људи, али је олако држао да до угрожавања јавног саобраћаја неће доћи, на тај начин што, крећући се десном саобраћајном траком, у условима ноћне вожње на слабо осветљеном путу, није имао укључено жуто ротационо или трепћуће светло, те је у фази мимоилажења са возилом марке „...“ ангажујући у процесу мимоилажења више од половине ширине коловоза, створио опасну покретну препреку на путу, на путањи кретања возила

марке „...“ услед чега је левим чеоним делом своје радне машине ударио у леви чеони део путничког моротног возила марке „...“ регистарске ознаке ..., којим је управљао оштећени сада покојни ВВ, у коме се на месту сувозача налазила оштећена малолетна ГГ, а као путници су се налазили малолетни ДД и малолетни ЂЂ, сви из ..., општина ..., које возило се кретало у супротном правцу, од ког ударца је оштећени сада покојни ВВ задобио лаке телесне повреде у виду нагњечене предње стране грудног коша и огуљотине коже са леве стране, а оштећена малолетна ГГ је задобила лаке телесне повреде у виду огуљотине коже чела, огуљотине коже левог лакта и огуљотине коже десног колена, при чему је био свестан да је његово дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика,

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу 2К бр.335/17 од 17.04.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у периоду од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате, те одређено да ће одлука о трошковима кривичног поступка бити донета посебним решењем.

Оштећени ЕЕ и малолетна ГГ упућени су на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.402/18 од 25.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Снежане Милетић, а пресуда Основног суда у Алексинцу 2К бр.335/17 од 17.04.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Снежана Милетић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће одбити оптужбу према окривљеном на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, те да одлучи да сви трошкови падну на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је доношењем другостепене пресуде на штету окривљеног АА повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП. Ово са разлога јер је другостепена пресуда донета након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, па је другостепени суд, правилном применом закона, био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљеном одбије оптужбу за наведено кривично дело.

Наиме, из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом окривљени АА оглашен кривим да је дана 13.07.2014. године извршио кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, а за које кривично дело је тим законом прописана новчана казна или казна затвора до 1 године.

Одредбом члана 103. тачка 7) Кривичног законика прописано је да ако у том законнику није друкчије одређено, кривично гоњење не може се предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а одредбом члана 104. став 6. КЗ је прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду да је кривично дело угрожавања јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, због којег је окривљени АА првостепеном пресудом оглашен кривим, извршено дана 13.07.2014. године, то се основано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног наводи да је, сходно члановима 103. тачка 7) и 104. став 6. Кривичног законика, протеком времена од 4 године од извршења кривичног дела, за наведено кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, и то протеком дана 13.07.2018. године.

Против првостепене пресуде жалбу је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Снежана Милетић 12.06.2018. године, дакле у време када још није наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за ово кривично дело, па се ова околност није ни могла истицати у поднетој жалби. Имајући у виду да је другостепена пресуда донета дана 25.12.2018. године, дакле након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, због којег је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, то је другостепени суд, у конкретном случају, по правилној примени закона био овлашћен да у жалбеном поступку испита питање застарелости кривичног гоњења по службеној дужности, из разлога јер је пре правноснажног окончања кривичног поступка настала околност која трајно искључује кривично гоњење - застарелост, па учинилац дела не може бити правноснажно оглашен кривим и суд му не може изрећи ни кривичну санкцију, те следствено томе да утврди да је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело и да на основу члана 459. став 1. и члана 422. тачка 3) ЗКП преиначи првостепену пресуду и одбије оптужбу према окривљеном.

Како другостепени суд то није учинио, већ је одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног и потврдио првостепену пресуду, то је на тај начин на штету окривљеног АА учинио повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези чланова 103. тачка 7) и 104. став 6. КЗ, а на шта се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд отклонио наведену повреду закона преиначењем побијаних правноснажних пресуда, тако што је према окривљеном АА на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је правноснажно оглашен кривим, јер је пре правноснажног окончања кривичног поступка за ово кривично дело наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

На основу члана 265. став 1. ЗКП Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**